

Een voorbeeld voor de toekomst?

Voor sommige mensen zeker. Maar er dringt zich een aantal structurele maatregelen op die het voor iedereen gemakkelijker moeten maken. Die moeten vooral komen van de overheid. Een ambitieuze visie op het woonbeleid dient ten volle rekening te houden met de huidige woonflexibiliteit én met de noden van de vele nieuw samengestelde gezinnen.

Tegelijk moeten architecten en bouwpromotoren creatiever durven omspringen met hun projecten. Hierbij denken we aan woningen die minstens één afgesloten ruimte hebben met douche, kookruimte naast het woon/slaapgedeelte. Het voorzien van deze woonunit hoeft niet zo veel meerkosten te betekenen en kan een perfecte oplossing zijn voor de verschillende fasen in het 'woonpad'. En in de periodes dat de unit 'onbewoond' is, kan het een perfecte logeerruimte zijn of zelfs verhuurbaar.

In Kopenhagen werden in een oud kasteel twintig moderne appartementen ingericht. Een aantal hiervan was zo opgevat dat ze gemakkelijk omgebouwd konden worden. Dit liet toe zowel het appartement met één of twee kamers uit te breiden, als om die kamers voor te behouden voor de kinderen terwijl hun ouders elk hun eigen appartement hadden. Hetzelfde idee is makkelijk toe te passen op twee woningen onder één dak.

Zulke oplossingen zijn niet alleen ideaal voor exen die een kindvriendelijke uitweg zoeken, maar kunnen ook een zegen zijn voor nieuwe partners die geleidelijk aan

hun twee gezinnen op elkaar willen afstemmen. Gemeenschappelijke woonruimte is bepalend. Maar zolang beleid en bouwheren in gebreke blijven, kunnen we er zelf heel wat aan doen. Dat dit de moeite loont bewees de Franse onderzoeker-socioloog Didier Le Gall toen hij aantoonde dat de keuze van de gemeenschappelijke woonruimte bepalend is voor de start van een nieuw samengesteld gezin. Als beide partners kinderen hebben, vond hij dit zelfs doorslaggevend.

Even belangrijk is dat iedereen zijn eigen plek heeft in die woning. Gezien de krapte op de woonmarkt is dit soms een heikele opdracht. Dikwijls is deze norm echt niet haalbaar, zeker niet als er om de week twee of drie kinderen bijkomen. Ook daar kan creativiteit een oplossing zijn. Misschien kan een uitvouwbare wand een oplossing bieden, of kunnen de meubels zo worden geschikt dat elk kind een minimum aan privacy heeft.

Want achter de schermen van de eigen ruimte huist de vitale nood van iedereen aan een minimum aan privacy. Precies daar ligt misschien het begin van de oplossing. Privacy wordt vereenzelvigd met het bezit van een eigen ruimte. Maar is dat wel altijd zo? Zelfs als je een eigen ruimte hebt kunnen mensen in jouw spullen komen snuffelen of zich bemoeien met zaken die hen niet aangaan. Meer nog in samengestelde gezinnen is het respect voor ieders privacy de zuurstof voor het samenleven. Laten we dat met zijn allen onze kinderen bijbrengen. En vooral, laten we zelf het goede voorbeeld geven.

Zowel de titel als verschillende gegevens in dit artikel verwijzen naar het pas verschenen boek: 'De sleutel past niet meer op elke deur', Dynamische gezinnen en flexibel wonen. Dirk Luyten, Kathleen Emmery, Inge Pasteels, Dirk Geldhof (red). Uitgever: Garant, 2015 ISBN: 978-90-441-3284-7

Jos Willems (jurist) was achtereenvolgens plusvader in twee nieuw samengestelde gezinnen. Hij is nu plusgrootvader. Jos is voorzitter van de vzw. 'Een Nieuw Gezin' in België en auteur van meerdere boeken in verband met scheiding en nieuwe gezinsvorming, respectievelijk bedoeld voor stiefouders, jongeren en ouders.

